

Arrest

nr. 243 695 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) te Dalakuru.

Op 28 april 2008 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 26 november 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 9 februari 2009. Op 9 maart 2009 werd uw beroep tegen deze beslissing door de Raad van State verworpen. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 5 januari 2012 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 13 januari 2012 nam de DVZ een beslissing van weigering tot

inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek). U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 25 februari 2014 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 19 maart 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) en dit omwille van een identiek verzoek (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 28 januari 2016. Rond 26 februari 2016 ging u naar Duitsland. U diende er een verzoek om internationale bescherming in en verbleef er tot u werd overgedragen aan België. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 21 december 2016 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U bleef bij uw eerdere verklaringen en voegde eraan toe dat alles reeds in uw dossier zit, u geen nieuwe elementen heeft en u ook geen nieuwe documenten heeft om voor te leggen. Verder gaf u aan dat uw oom in 2014 vluchtte toen de politie u kwam zoeken en hij in de bossen overleed aan de gevolgen van Ebola. Op 16 februari 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) en dit omwille van een identiek verzoek (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 22 juli 2019 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring volgend verzoek dd. 24 september 2019) blijkt dat u zich in houdt aan het eerder door u afgelegde vluchtrelaas. U herhaalde dat u nog steeds niet terug kan naar Sierra Leone, omdat uw problemen er nog niet opgelost zijn en u een nieuw verzoek indiende op basis van nieuwe documenten (vraag 15). U vreest nog steeds dat de mensen met wie u in het verleden problemen kende – de vrouwen die besnijden en de ouderen van het dorp – naar u op zoek zijn en u levend gaan verbranden en u herhaalde verder dat er vele politieverlagen tegen u opgesteld werden en uw familie uit het dorp verdreven werd. A. (...) – een persoon die onderzoek doet – zou aangevallen en meegenomen zijn, maar na tussenkomst van NGO's werd hij vrijgelaten, omdat ze naar u op zoek waren (vraag 18).

In het kader van uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een brief van Antigone advocaten (dd. 29/7/2019), een brief van de Bond Zonder Naam (dd. 25/4/2019), een de brief (dd. 15/3/2019) en een rapport (dd. 3/3/2019) van SL/CESMYCO, een kopie van de 'staff ID card' van A.D. (...), een kopie van het jaarrapport van IACSL/CESMYCO (dd. 2018), een kopie van twee certificaten van IACSL/CESMYCO, een kopie van een certificaat uitgereikt door de politie van Sierra Leone (dd. 16/1/2019), een kopie van een aanbevelingsbrief van IAC (dd. 26/2/2018), een kopie van een brief van de organisatie WAAF (dd. 10/7/2018), een medisch attest van 'consultant family physician' Dr. P.C. (...) (dd. 17/1/2019), kopieën van de geboorteaktes van B.H.D. (...) en U.F.D. (...) (dd. 2011), een print van een brief van GAMS (dd. 23/6/2019), kopieën van foto's, een kopie van een brief van de organisatie 'Hope advocacy 4 women', een registratiekaart van GAMS (dd. 1/2/2018), visitekaartjes van het Rode Kruis en UNHCR en een DVD met opschrift 'getuige video O.D. (...) april 2012'.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste (en volgende) verzoeken hebt uiteengezet en u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u vreest dat de mensen met wie u in het verleden problemen kende – de vrouwen die besnijden en de ouderen van het dorp – nog steeds naar u op zoek zijn en u levend gaan verbranden (verklaring volgend verzoek dd. 24 september 2019, vragen 15 en 18).

In dit verband dient te worden benadrukt dat in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS op 26 november 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd gegeven en dit omdat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk actief opkwam tegen de traditie van besnijdenis in het bijzonder die van uw twee dochters, het motief van uw beweerde vervolging, laat staan dat u hutten in brand stak (waarbij één dode viel) uit protest daartegen. Uw kennis ter zake was immers erg beperkt en door Sierra Leone te verlaten terwijl u uw dochters achter liet in de handen van de benijdsters ondermijnde u verder uw geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (arrest nummer 34.693). Op 9 maart 2009 werd uw beroep tegen deze beslissing door de Raad van State verworpen. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming werd op 19 maart 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) genomen door het CGVS en dit omwille van een identieke aanvraag (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 28 januari 2016 (arrest nummer 160950). In het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming werd op 16 februari 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) genomen door het CGVS en dit opnieuw omwille van een identiek verzoek (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de documenten die u in het kader van uw huidige vijfde verzoek om internationale bescherming neerlegt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat ze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig zouden voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet. U gaf in de verklaring volgend verzoek expliciet aan dat de u met de door u neergelegde documenten wil aantonen dat de problemen nog steeds actueel zijn (verklaring meervoudige aanvraag vraag 17). Zoals eerder aangehaald moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen, omdat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk actief opkwam tegen de traditie van besnijdenis, het motief van uw beweerde vervolging, laat staan dat u hutten in brand stak uit protest daartegen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en op 9 maart 2009 werd uw beroep tegen deze beslissing door de Raad van State verworpen. De drie daaropvolgende verzoeken werden niet in overweging genomen omwille van 'identiek verzoek' (geen nieuwe elementen).

Betreffende de door u neergelegde brief van Antigone advocaten (dd. 29/7/2019), dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze brief – buiten een opsomming en bespreking van de nieuwe documenten – louter een herhaling van het asielrelaas en een samenvatting van de verschillende asielprocedures bevat. Uit de door u neergelegde brief van de Bond Zonder Naam (dd. 25/4/2019) blijkt dat u vrijwilliger bent bij 'Filet Diverse', een verbindend en versterkend kansencentrum en u er sinds 2009 langsgaat voor ondersteuning, wat niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming.

Betreffende de door u neergelegde kopie van het jaarrapport van IACSL/CESMYCO (dd. 2018), de kopie van twee certificaten van IACSL/CESMYCO, de kopie van een certificaat uitgereikt door de politie van Sierra Leone (dd. 16/1/2019), de kopie van een aanbevelingsbrief van IAC (dd. 26/2/2018), en de kopie van een brief van de organisatie WAAF (dd. 10/7/2018), dient – zoals mevrouw G. (...) van Antigone advocaten in haar brief (dd. 29/7/2019) aanhaalde – te worden opgemerkt dat deze documenten worden neergelegd met als doel aan te tonen dat IACSL/CESMYCO een officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone is en onderdeel is van een bekende

internationale organisatie die werkt rond FGM is. Zowel betreffende het actuele bestaan van bovenstaande NGO als de authenticiteit en de inhoud van de brief (dd. 15/3/2019) en het rapport (dd. 3/3/2019) van A.D. (...) van SL/CESMYCO kunnen verschillende bedenkingen gemaakt worden. Betreffende de brief (dd. 15/3/2019) en het rapport (dd. 3/3/2019) van A.D. (...) van SL/CESMYCO dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat op het officiële briefpapier van deze "officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone en onderdeel van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM" verkeerdelijk naar de Blog "cesmycoblogsport.com" verwezen zou worden, terwijl het werkelijke adres <http://cesmyco.blogspot.com/> is. Ook het postadres vermeld op de brief en het rapport 97 Pandemba Road blijkt verkeerd en hoort 79 Pademba Road te zijn (zie administratief dossier). Minstens even opvallend is dat de laatste 'post' op deze blog dateert van 2012, uitgerekend het jaar waarvan het laatste certificaat dateert. Verder is het erg opmerkelijk dat iemand die geëngageerd anti-FGM activist zou zijn, die – aldus het rapport elke week in de media opkwam voor vrouwenrechten en hun 'kwetsbaarheid' – pas elf jaar na de beweerde feiten (waarbij een besnijdstster door u gedood zou zijn waardoor u vervolgd zou worden en waardoor de praktijk van FGM voorbij zou zijn in uw dorp van oorsprong) een officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone en onderdeel van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM zou berichten over dit feit. Vreemd genoeg heeft het rapport van de NGO die werkt rond FGM het op geen enkel moment over het feit dat door het overlijden van de besnijdstster de praktijk van FGM niet meer bestaat in uw dorp (wat u reeds eerder zelf verklaarde), maar wél over uw dochters, hun scholing, hun economische situatie, het overlijden van hun oom aan de gevolgen van ebola etc. Bovenstaande brief en rapport tonen dan ook een duidelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien dient een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal te ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit niet het geval is. Overigens dient te worden vermeld dat ook in het kader van de in het kader van uw eerdere verzoeken neergelegde documenten reeds ernstige bedenkingen gemaakt werden bij de herkomst en authenticiteit van verschillende documenten, wat bovenstaande vaststellingen en bedenkingen nog versterkt.

Betreffende het door u neergelegde medisch attest van 'consultant family physician' Dr. P.C. (...) (dd. 17/1/2019), waaruit zou blijken dat B.H.D. (...) besneden zou zijn en U.F.D. (...) niet, dient te worden opgemerkt dat dit geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven, want het toont uw beweerde activisme en brandstichting met dodelijke afloop op geen enkele manier aan.

Betreffende de door u neergelegde kopieën van de geboorteaktes van B.H.D. (...) en U.F.D. (...) (dd. 2011) dient te worden opgemerkt dat u deze reeds neerlegde in het kader van uw tweede verzoek, waarbij de DVZ deze gegevens heeft beoordeeld en op 13 januari 2012 heeft beslist ze niet in aanmerking te nemen (weigering tot inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek)). U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de RvV. Zodoende zijn deze gegevens niet nieuw in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de door u neergelegde documenten van GAMS (een print van een brief van GAMS (dd. 23/6/2019), kopieën van foto's en een registratiekaart van GAMS (dd. 1/2/2018) dient te worden opgemerkt dat dit hoogstens aantoonst dat u in 2018, 10 jaar nadat u in België aankwam, u zich registreerde bij deze organisatie en deelnam aan opleidingen en bijeenkomsten. Van iemand die zich in Sierra Leone werkelijk dermate inzette voor vrouwenrechten en tegen FGM is het opvallend dat deze pas 10 jaar nadat hij in België toekwam contact zou zoeken met deze organisatie, temeer daar u nog een onbesneden dochter in Sierra Leone zou hebben en u – volgens uw verklaringen – kost wat kost wil vermijden dat deze besneden wordt. Het ondermijnt dan ook verder uw beweerde activisme in Sierra Leone.

Betreffende de door u neergelegde kopie van een brief van de organisatie 'Hope advocacy 4 women' dient te worden opgemerkt dat deze niet gedateerd is, totaal geen hoofding kent, niet ondertekend is, en buiten u als 'founding membe' geen enkel ander lid vernoemt. Hoe ze u – de enige contactpersoon – moeten contacteren blijft al even vaag als de rest van het document. Ook dit document werpt geen ander licht op de eerder gemaakte beoordeling; integendeel.

Betreffende de door u neergelegde de 'visitekaartjes' van het Rode Kruis en UNHCR dient te worden opgemerkt dat ze niet relevant zijn voor uw verzoek om internationale bescherming.

Betreffende de door u neergelegde DVD met opschrift 'getuige video O.D. (...) april 2012', dient te worden opgemerkt dat hierop een 20 minuten durende monoloog van uwentwege te zien is waarin u geen nieuwe elementen aanbrengt buiten diegene die u reeds aanbracht bij uw eerdere verzoeken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van "artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en artikel 50 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), en artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker wijst op de door hem neergelegde documenten en benadrukt dat het belangrijkste document dat hij neerlegde een rapport betreft van IACSL/CESMYCO. Dit rapport werd opgesteld op vraag van verzoeker en verzoeker gaf dit ook zo aan. "Er werd onderzoek gedaan naar de huidige situatie in het dorp van verzoeker en naar wat er in 2008 gebeurd was. Uit dit rapport blijkt heel duidelijk dat het vluchtverhaal dat verzoeker sinds 2008 verteld heeft, correct is en dat verzoeker op heden nog steeds een geponde vrees tot vervolging heeft."

Verzoeker wijst op de inhoud van het betreffende rapport en doet gelden: "Verzoeker heeft in samenwerking met IACSL alle mogelijke documenten verzameld die aantonen dat het rapport authentiek is, dat IACSL het rapport heeft opgemaakt en dat IACSL een betrouwbare NGO is.

Het Inter-African Committee on Traditional Practices Sierra Leone (hierna, IACSL/CESMYCO) is een nationale NGO in Sierra Leone. Het is een nationale afdeling van het Inter-African Committee on Traditional Practices (IAC).

Verzoeker legde hij alle officiële documenten van IACSL voor: het jaarlijks rapport van 2018, het bewijs van registratie bij 'ministry of social welfare, gender and children's affairs', een uittreksel strafregister van IACSL, een aanbevelingsbrief van het Inter-African Committee on Traditional Practices (IAC) en van Women's Action Against FGM, Japan (WAAF) en badge van Protection Officer Alfred Davies. Al deze documenten tonen duidelijk aan dat het gaat om een officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone, dat een onderdeel is van IAC, een internationale organisatie die werkt rond FGM.

Ook via de websites van IACSL/CESMYCO en IAC toont verzoeker aan dat IACSL een betrouwbare NGO is en dat die NGO het rapport over hem geschreven heeft. Op de website van IAC staat niet enkel de missie van de organisatie beschreven (<http://iacciaf.net/about-iac/J> ma ar staat ook duidelijk vermeld dat ze een nationale afdeling hebben in Sierra Leone (<http://iac-ciaf.net/iac-national-committees/>)

Ook staat op de website van IAC dat dat 'Dr. M.K. (...)' de Exective Director van de organisatie is, hij is ook degene die de aanbevelingsbrief m.b.t. IACSL ondertekend heeft.

De website van IACSL/ CESMYCO (<http://cesmvco.blogspot.com/>) is niet volledig up-to-date, de laatste berichten dateren van 2012. Uit de website blijkt echter wel dat A.D. (...) sinds de oprichting in 2010 Project Manager is. A.D. (...) is, als project manager of coördinator, degene die het onderzoek naar de situatie van verzoeker gevoerd heeft en het rapport daaromtrent opgesteld heeft. Zijn functie op de website komt dus overeen met de documenten die voorgelegd worden.

Indien men zoekt op de naam A.D. (...) vindt men hem ook terug in zijn functie bij IACSL met foto op pagina's die recenter zijn en van 2017 dateren (stuk 2 <http://www.infinitymindfoundation.org/sierra-leone.html>).

Men kan hem ook terugvinden in functie in een ouder artikel van 2012 (stuk 3: <https://awokonewspaper.com/kambia-soweis-turn-to-rice-farming/>).

Verzoeker en zijn raadsman hebben letterlijk aangegeven in het begeleidend schrijven dat het rapport werd opgesteld op hun vraag. Het document heeft dus nogal evident een gesolliciteerd karakter. Dat wilt echter geenszins zeggen dat het daarmee aan betrouwbaarheid inboet.

Nansen schrijft in haar nota over documentair bewijs en geloofwaardigheid in de asielprocedure (stuk 4) het volgende:

(...)

De documenten kunnen niet zomaar van tafel worden geveegd, maar moeten op zijn minst door een expert onderzocht worden. Dit volgt onder meer uit het arrest Singh van het EHRM :

(...)

Er is geen enkele juridische reden, en ook geen logische reden, die vereist dat bewijs dat gevraagd werd (gesolliciteerd bewijs) geweerd dient te worden. Het feit dat de vraag gebeurt dit bewijs te leveren wijst enkel op grondigheid, niet op een wil tot fraude, integendeel.

Bewijs opvragen van wat kan geattesteerd worden is een van de belangrijkste wijzen waarop een asielzoeker aan de samenwerkingsplicht kan voldoen voor wat zijn deel betreft. Dit neemt niet weg dat de asieldiensten dan nog steeds gefundeerd een positie kunnen innemen over de bewijswaarde van die documenten.

Nansen schrijft verder:

(...)

Er dient ook gewezen te worden op arrest 200 851 van 8 maart 2018, waar in punt 8.2, 8.3 en 8.4 en verder wordt geoordeeld dat een algemene corruptiegraad de asieldienst er niet van ontslaat een daadwerkelijk onderzoek te voeren naar het voorgelegde documentair bewijs.

In de zaak M.A. t. Zwitserland oordeelde het EHRM:

(...)

Verzoeker toont aan dat er nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2 Vw. en dat hij in aanmerking komt om erkend te worden als vluchteling of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen.

Het EHRM veroordeelde de Belgische staat wegens een onvoldoende rigoureuus onderzoek van de nieuw voorgebrachte elementen bij een vierde asielaanvraag en stelde daarbij dat een elke twijfel, hoe legitiem ook, omtrent de gegrondheid van de aanvraag, dient uitgeklaard te worden:

(...)

Verzoeker heeft aangetoond dat het om een echte en betrouwbare ngo gaat, dat de heer A.D. (...) echt bestaat en die functie heeft. Het rapport is er omdat er naar werd gevraagd door verzoeker. De opmerking dat het vreemd is dat de ngo zo op verzoekers verleden focust en dit 11 jaar na datum is dus geheel naast de kwestie.

In het jaarrapport van 2018 staat er als adres vermeld: 79 Pdandemba Road'. Verwerende partij haar opmerking over de fouten in het adres en de fouten in de naam van de website gaan er aan voorbij dat ook in andere officiële documenten van de ngo er fouten staan.

Verzoeker trachtte nog bijkomende bewijzen te verzamelen, maar doordat hij reeds lange tijd geleden zijn land is ontvlucht, is dit niet gelukt. Ook de medewerkers van IACSL konden niet meer documenten verzamelen doordat zij een groot deel van hun documenten kwijtgeraakt zijn bij een overstroming en omdat zij door de dorpelingen bedreigd worden.

Bovendien legde verzoeker bij eerdere asielaanvragen reeds verschillende documenten voor.

Er moet ook rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker afkomstig is van een achtergesteld dorp in Sierra Leone, waar dus sowieso niet veel gedocumenteerd wordt.

Er kan dus niet van verzoeker verwacht worden dat hij nog meer nieuwe stukken kan voorleggen.

Verzoeker heeft zo goed mogelijk proberen voldoen aan de samenwerkingsplicht. Het Hof van Justitie heeft in de zaak van 22 november 2012, M. M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland en Attorney General, C-277/11, de samenwerkingsplicht als volgt verduidelijkt:

(...)

Deze samenwerkingsplicht en verplichting tot grondig onderzoek vloeit ook voort uit artikel 3 juncto 13 van het EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat deze artikelen de Lidstaten ertoe verplichten een zo grondig mogelijk onderzoek te doen van de verschillende elementen die op een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM kunnen wijzen, (zie o.a. EHRM 21 januari 2011, M.S.S t. België en Griekenland, §§293 en 387).

Het is aan verwerende partij om die stukken te onderzoeken en om bij twijfel contact te nemen met IACSL".

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker toont ook aan dat hij een volgehouden profiel heeft als politiek activist op vlak van genitale verminking. Hij heeft verschillende bewijzen voorgelegd die aantonen dat hij werkt als activist voor vrouwenrechten en FGM, zowel in Sierra-Leone als in België:

- Attest van GAMS, d.d. 23/06/2019. Hierin bevestigt de directeur van GAMS dat verzoeker deelneemt aan een opleiding waarbij medewerkers uit de gemeenschap opgeleid worden om slachtoffers van gender gerelateerd geweld toe te leiden naar de nodige hulpverleners en instanties.
- Foto's van deelname aan activiteiten van GAMS.
- E-mail van GAMS.
- Documenten in verband met zijn organisatie die strijd tegen FGM in Sierra Leone (Hope Advocacy 4 Women)."

Eveneens betoogt verzoeker:

"Verzoeker heeft nog in geen enkele asielprocedure de kans gekregen zijn persoonlijke ervaring en persoonlijke redenen uiteen te zetten waarom hij strijdt tegen vrouwenbesnijdenis.

Bovendien werd er door het CGVS, op basis van dat beperkte interview en op basis van een COI die niet relevant was, veel te snel geconcludeerd dat zijn verhaal ongeloofwaardig is.

(...)

Het CGVS mocht zich dus niet op deze informatie baseren om het verhaal van mijn cliënt als ongeloofwaardig af te schrijven. Twee andere bronnen in het administratief dossier bevestigen het verhaal van mijn cliënt, namelijk dat de vrouwenbesnijdenis uitgevoerd wordt door de geheime en vrouwelijke Bondo-gemeenschap, dat de Bondo-gemeenschap geen kritiek duldt op deze praktijken, dat het 'vermoorden van de Soweï' ernstige gevolgen kan hebben en dat de Bondo-gemeenschap verregaande controle heeft.

Er moet aan herinnerd worden dat in Sierra Leone maar liefst 87 procent van de vrouwen besneden zijn, en dat het feit dat verzoekers ene dochter wel en de andere niet besneden werd ook echt aantoonde dat hij zich er tegen verzet heeft.

Het klopt dat verzoeker tijdens zijn gehoor niet wist wat female genital mutilation was maar dat is logisch gelet op het feit dat hij onvoldoende Engels kende, hij geen toegang had tot wetenschappelijke informatie m.b.t. vrouwenbesnijdenis, hij zijn kennis enkel baseerde op de ervaringen die hij had en de beperkte informatie die hij kreeg en hij heel zijn leven in een klein dorp had gewoond. Er werd hem ook niet gevraagd of hij de term 'female circumcision' misschien wel kende. Bovendien was vrouwenbesnijdenis een vrouwenzaak en maakte dit deel uit van de geheime Bondo-gemeenschap. Het is dan ook normaal dat verzoeker, als man en tevens weduwnaar, niet helemaal op de hoogte was van wat de Bondo-gemeenschap precies is of doet en wat de precieze redenen zijn voor de vrouwenbesnijdenis.

Ook werd er in eerder beslissingen volledig voorbijgegaan aan wat verzoeker wel spontaan vertelde tijdens zijn gehoor. Zo sprak hij vanaf het begin over het risico op besnijdenis van zijn dochters door de 'Bondo-gemeenschap', over initiatiepraktijken en een traditioneel spel met dans waarbij meisjes worden meegenomen naar het Bondo-bos, over besnijdenissen met messen die niet zuiver zijn en zo ziektes en zelfs overlijden van de meisjes veroorzaken, over een diepgewortelde traditie, over de naam van de besnijdsters en het feit dat zij Soweï werden genoemd.

Er werd verzoeker verweten dat hij Bondo gelijkstelde met vrouwenbesnijdenis. Het klopt dat de Bondo-gemeenschap veel ruimere activiteiten heeft dan de vrouwenbesnijdenis en dat ook het overgangsritueel uit meer bestaat dan de besnijdenis:

(...)

Toch blijkt uit verschillende bronnen dat Bondo regelmatig gelijkgesteld wordt met vrouwenbesnijdenis, bv. uit online artikelen;

(...)

Ook uit een artikel van 2007, dat zich in het administratief dossier bevond in 2008, blijkt dat FGM de voornaamste activiteit is van de Bondo-gemeenschap:

(...)

Gelet op het feit dat verzoeker heel zijn leven in een dorp had gewoond, kan hem niet verweten worden dat hij geen volledige kennis had over de activiteiten van de Bondogemeenschap en de exacte wetenschappelijke termen. Hij had immers geen toegang tot officiële bronnen i.v.m. de Bondo-gemeenschap en FGM, noch kreeg hij als man mondelinge informatie over de geheime vrouwengemeenschap.

Uit al het voorgaande kunnen we besluiten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te besluiten. Tegenpartij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden betreffende verzoeksters relaas, maar had zeker niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van verzoeksters vrees kunnen besluiten. In voorliggende situatie – rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had tegenpartij verzoekende partij het voordeel

van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt tegenpartij dan ook het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Tot slot heeft verzoekende partij in het kader van haar asielprocedure haar volledige medewerking verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover zij kennis heeft te vermelden. Verzoekende partij verklaringen zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Zij toont duidelijk aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Door haar vrees niet te onderzoeken en door verzoekende partij het statuut van vluchteling, of in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg de artikelen 48/2 t.e.m. 48/7, en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ("Vluchtelingenconventie"), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel".

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. <http://www.infinitemindfoundation.org/sierra-leone.html>

3. <https://awokonewspaper.com/kambia-soweis-turn-to-rice-farina>

4. NANSÉN NOTE - 2018/3, beoordeling van de bewijsmiddelen inzake asiel: de actualiteit sinds het arrest Singh e.a. v. België".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker duidt niet welk(e) bepaling(en) van artikel 50 van de Vreemdelingenwet hij *in casu* geschonden acht. Evenmin geeft hij aan waaruit de schending zou (kunnen) bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Verzoeker preciseert voorts niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg ook niet dienstig aangevoerd.

3.3. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste (en volgende) verzoeken hebt uiteengezet en u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u vreest dat de mensen met wie u in het verleden problemen kende – de vrouwen die besnijden en de ouderen van het dorp – nog steeds naar u op zoek zijn en u levend gaan verbranden (verklaring volgend verzoek dd. 24 september 2019, vragen 15 en 18).

In dit verband dient te worden benadrukt dat in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS op 26 november 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd gegeven en dit omdat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk actief opkwam tegen de traditie van besnijdenis in het bijzonder die van uw twee dochters, het motief van uw beweerde vervolging, laat staan dat u hutten in brand stak (waarbij één dode viel) uit protest daartegen. Uw kennis ter zake was immers erg beperkt en door Sierra Leone te verlaten terwijl u uw dochters achter liet in de handen van de benijdsters ondermijnde u verder uw geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (arrest nummer 34.693). Op 9 maart 2009 werd uw beroep tegen deze beslissing door de Raad van State verworpen. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming werd op 19 maart 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) genomen door het CGVS en dit omwille van een identieke aanvraag (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 28 januari 2016 (arrest nummer 160950). In het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming werd op 16 februari 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek) genomen door het CGVS en dit opnieuw omwille van een identiek verzoek (geen nieuwe elementen). U bleef immers bij uw eerdere verklaringen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde, namelijk dat u vervolging vreest door leden van geheime genootschappen, omdat u hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Hij betwist niet en uit het verzoekschrift blijkt genoegzaam dat hij zich in het kader van zijn onderhavige, vijfde verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven als deze die hij uiteenzette naar aanleiding van zowel zijn eerste als zijn daaropvolgende verzoek(en) om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift (op bladzijden 8 tot en met 11) terugkomt op de reeds tijdens zijn eerste en de daaropvolgende, vorige verzoek(en) om internationale bescherming gedane vaststellingen, op deze vaststellingen kritiek uit en deze vaststellingen tracht te ontcrachten en te weerleggen, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige beroep, ingediend in het kader van zijn voorliggende, vijfde verzoek om internationale bescherming, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitief geworden beslissingen en arresten die werden genomen en gevelde in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Zoals in de bestreden beslissing met recht wordt opgemerkt, sprak de Raad zich in het verleden reeds tweemaal uit over de door verzoeker aangevoerde asielmotieven.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd bij arrest nr. 22.849 van 9 februari 2009 (en dus niet bij arrest nr. 34 693 zoals verkeerdelijk wordt aangegeven in de bestreden beslissing) geoordeeld dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en de beweerdde, hieruit voortgesproten, problemen, vrees en nood aan bescherming. De motieven ten grondslag van dit arrest luiden als volgt:

"1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleoonse nationaliteit te bezitten. Via uw vader behoort u tot de Kuranko etnie, terwijl uw moeder een etnische Fulla was. U bent geboren en getogen in het dorp Dalakuru, Diang chiefdom, Koinadugu district. U was schaapherder en goudzoeker. Uw echtgenote overleed in 2005. Midden april 2008, werden in uw dorp voorbereidingen getroffen voor de besnijdenis (bondo) van meisjes, onder wie uw twee dochters van respectievelijk 4 en 6 jaar oud. De meisjes waren meegenomen buiten het dorp en zouden in een boshut worden besneden door Mamy (P.). U bent tegen deze traditionele besnijdenispraktijk, omdat zij tot ziektes leidt en een twintigtal meisjes eraan stierven in de afgelopen jaren. U ging naar Mamy (P.) en (M.), oudere vrouwen uit uw dorp die deze besnijdenispraktijk leiden, om uw verzet uit te drukken. Mamy (P.) wilde u uw dochters niet terug geven. U ging thuis benzine halen en stak de besnijdenishut in het bos, waarin toen Mamy (P.) zich bevond, in brand. Daarna vluchtte u naar het dorp Musana, waar u de blanke goudhandelaar (F. B.) ontmoette. In ruil voor goud, zorgde hij voor een reisdocument en smokkelde hij u per vliegtuig naar België op 25 april 2008. U vroeg asiel aan op 28 april 2008.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben uit vrees voor uw dorpsgenoten omdat u zich verzette tegen de traditie van besnijdenis en in het bijzonder de gedwongen besnijdenis van uw twee dochters door besnijdster Mamy (P.), die omkwam nadat u de besnijdenishut in brand stak. U legde echter verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas totaal ondermijnen. Gevraagd waarom u uw dochters in uw dorp achterliet en bijgevolg aan hun lot overliet terwijl u in de eerste plaats wilde vermijden dat ze zouden worden besneden, kon u niet op ernstige wijze verklaren (Zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Verder bleek uw kennis betreffende het geheime genootschap Bondo en de besnijdenistraditie dermate gebrekkig, dat geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen als zou u zich actief hebben ingezet tegen deze praktijk en tegen de nakende besnijdenis van uw dochters. Zo verklaarde u dat de term "bondo" het Kuranko-woord is voor "circumcision" (besnijdenis) (CGVS, p. 4), terwijl deze term in werkelijkheid de naam is van een geheim genootschap voor vrouwen dat ondermeer (niet alleen) de besnijdenis van meisjes toepast. Bovendien blijkt de naam "bondo" of "bundu" niet enkel door de etnische Kuranko gebruikt te worden, maar ook door andere etnische groepen (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt in het administratief dossier). Merkwaardig is verder dat u beweerdde dat de term "poro" het equivalent is van "bondo", maar dan in de Kono-taal. Vermits u eerder verklaarde dat "bondo" de Kuranko-term is voor besnijdenis, kan er dus van uitgegaan worden dat -volgens u- "poro" de Kono-term is voor besnijdenis. U beweerdde ook dat de term "poro" geografisch beperkt is tot het Kono district en niet in uw district voorkomt (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de term "poro" niet verwijst naar vrouwenbesnijdenis, maar naar een geheim genootschap voor mannen, dat overigens zonder geografische beperkingen in

het hele land voorkomt (zie informatie in het administratief dossier) Gevraagd naar de grondslag van de besnijdenistraditie, stelde u dat deze praktijk de bevalling voor vrouwen vergemakkelijkt en dat u verder geen ander argument kent (CGVS, p. 7). U hebt nog nooit gehoord van "Female Genital Mutilation" of "FGM" (CGVS, p. 6), terwijl dit tot de kern van uw asielrelaas behoort en hier uitdrukkelijk sprake van is in het door u voorgelegde krantenartikel "FGM Activist Still On The Run" uit het Sierra Leoneese nieuwsblad *The Exclusive* van 14 april 2008. Volgens dit krantenartikel zou u gezocht worden door de politie omdat u het bos en "shrine" (een term die u evenmin bleek te kennen) van het geheime genootschap "Bondo" in brand stak en daarbij een oude vrouw, die FGM uitvoerde, zou hebben gedood. Dit krantenartikel komt gesolliciteerd voor. Dat u een activist was tegen FGM, zoals het artikel vermeldt en zoals uzelf beweerde (CGVS, p. 3), wordt tegengesproken door uw hoger vermelde gebrekkige kennis over Bondo en FGM. U verklaarde dat een vriend in Kabala (Sierra Leone) het nieuwsblad naar u in België opstuurde, maar u bleek geheel niet te weten hoe vernoemd artikel met inbegrip van uw foto tot stand kwam (CGVS, p. 7). Na het gehoor door het Commissariaat-generaal werd bovendien vastgesteld dat het krantenartikel zou zijn gepubliceerd op 14 april 2008, terwijl het melding maakt van uw problemen en verdwijning omstreeks 18 april 2008, dit wil zeggen enkele dagen later. Dit alles roept vragen op naar de authenticiteit van het bewuste artikel en bevestigt het bedrieglijke karakter van uw relaas en asielaanvraag.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Sierra Leone waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen document voor dat een controle van uw beweerde reisweg zou kunnen mogelijk maken. U legde wel nog een kopie neer (naar u verstuurd per telefax van 1 juli 2008) van uw geboortecertificaat (met nr. 34727, afgeleverd op 25 juli 2008). Dit document verwijst naar uw identiteit en herkomst, wat hier niet meteen wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een eerste middel baseert verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 69 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij haalt aan in zijn land vervolging te vrezen omwille van zijn activiteiten tegen de praktijken van besnijdenis van jonge meisjes. Verzoeker volhardt in zijn vluchtrelaas zoals uiteengezet bij het CGVS.

Hij geeft aan dat de informatie die hij met betrekking tot het geheime genootschap Bondo verschaftte niet tegenstrijdig of gebrekkig is, maar dat bepaalde verklaringen niet correct overgebracht werden aan het CGVS. Verzoeker verduidelijkt dat de term Bondo algemeen gebruikt wordt om de "secret society" aan te duiden. De term verwijst naar gebeurtenissen die in het geheim plaatsvinden. Verder beweert verzoeker inderdaad dat Poro het equivalent is van Bondo. Hij bedoelt hier echter mee dat Poro zoals Bondo een geheim genootschap is, maar dan enkel voor mannen.

Verzoeker stelt dat de motivering aangaande het krantenartikel foutief is. Juist door het feit dat hij in staat is dit bewijsstuk voor te leggen, kan hij aantonen dat zijn relaas wel degelijk aannemelijk is en dat hij riskeert vervolgd te zullen worden bij terugkeer naar zijn land van oorsprong. Verder is verzoeker van oordeel dat de datum vermeld in het krantenartikel een materiële vergissing is. Dat er materiële fouten in een krantenartikel voorkomen, belet niet dat dit een authentiek stuk is.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan

het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker voert geen verweer omtrent de vaststelling dat hij het begrip "FGM" noch "Female Genital Mutilation" kan duiden en dit terwijl hij door de bijgebrachte krant omschreven is als een "FGM activist" (zie p.5 van de krant "the Exclusive"). Voormelde vaststelling ondergraaft dan ook de waarachtigheid en authenticiteit van het bijgebrachte krantenartikel, mede in acht genomen dat de krant dateert van 14 april 2008 terwijl verzoekers relaas volgens het artikel een aanvang neemt op 18 april 2008.

Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift omtrent de termen Bondo en Poro vinden geen steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde immers dat op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) dat Bondo het Kuranko-woord is voor besnijdenis en daarbuiten geen andere betekenis heeft (administratief dossier, stuk 3, p.4). Omtrent Poro verklaarde hij dat dit hetzelfde is als Bondo, maar dan in een buurddistrict (ibid, p.5). Verzoeker verklaarde niet dat deze termen gebruikt worden om geheime genootschappen voor vrouwen (Bondo) dan wel mannen (Poro) aan te duiden, zodat zijn post-factum verklaring in het verzoekschrift dan ook niet dienstig is.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste middel is ongegrond.

4.1. In een tweede middel roept verzoeker de schending in van de artikelen 48/4 § 2 en 69 van de vreemdelingenwet, de formele motiveringsplicht en het proportionaliteitsbeginsel.

Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b en gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.2. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenzins op concrete wijze uitwerkt waarom hij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en bovendien dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas (zie sub 3.2) en de gegevens van het administratief dossier dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden onttrokken.

Het beroep tegen het voormelde arrest werd, zoals terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing, op 9 maart 2009 verworpen door de Raad van State.

Bij arrest nr. 160 950 van 28 januari 2016, geveld in het kader van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming, werd geoordeeld als volgt:

"1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name dat hij vervolging vreest door leden van geheime genootschappen omdat hij hun hutten in brand stak uit protest tegen de traditie van besnijdenis.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 22.849 van 9 februari 2009 omdat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is. Verzoekers tweede asielaanvraag werd niet in overweging genomen.

Ter ondersteuning van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van de brief van O.M. d.d. 21/01/2011, een kopie van de brief van de crime officer van het Kabala politiekantoor d.d. 01/12/2010, een kopie van het arrest van het politiehooftkwartier 'upper ladies' Mile Makeni d.d. 21/09/2011, kopieën van de geboorteaktes van B.H.D. en U.F.D., kopieën medische attesten van het ziekenhuis van Kabala met betrekking tot B.H.D., attesten en e-mails van het Rode Kruis en een kopie van de e-mail van R.W. d.d. 14/12/2011.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komen dan het poneren van een vrees voor vervolging en het uiten van kritiek, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht. Zo worden de motieven in de bestreden beslissing waarom de door verzoeker nieuw bijgebrachte documenten zijn geloofwaardigheid niet kunnen herstellen, door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In de mate verzoeker voorhoudt dat er geen enkel onderzoek gebeurd is naar het verzoek om subsidiaire bescherming, merkt de Raad op dat aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers asielrelaas, dit relaas niet als basis kan dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker blijft met zijn verweer dat er op geen enkele wijze verwezen wordt naar de actuele toestand in Sierra Leone steken in het uiten van kritiek, zonder evenwel zelf enige informatie bij te brengen die

aantonen dat er actueel in Sierra Leone sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

5. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 december 2015, stelt verzoekende partij dat zij geen commentaar heeft en volhardt zij in het verzoekschrift. Daar verzoekende partij ter terechtzitting van 22 januari 2016 slechts stelt te volharden, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 7 december 2015 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij."

Verzoeker diende tegen dit arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

De voormelde arresten genieten kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook

een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde een aangevoerde nieuwe elementen, wordt in de bestreden beslissing, mede gelet op hetgeen voorafgaat, vooreerst terecht gesteld, en wordt door verzoeker op generlei wijze weerlegt:

“Met betrekking tot de documenten die u in het kader van uw huidige vijfde verzoek om internationale bescherming neerlegt, dient vooreerst te worden opgemerkt dat ze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig zouden voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet. U gaf in de verklaring volgend verzoek expliciet aan dat de u met de door u neergelegde documenten wil aantonen dat de problemen nog steeds actueel zijn (verklaring meervoudige aanvraag vraag 17). Zoals eerder aangehaald moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen, omdat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk actief opkwam tegen de traditie van besnijdenis, het motief van uw beweerde vervolging, laat staan dat u hutten in brand stak uit protest daartegen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en op 9 maart 2009 werd uw beroep tegen deze beslissing door de Raad van State verworpen. De drie daaropvolgende verzoeken werden niet in overweging genomen omwille van ‘identiek verzoek’ (geen nieuwe elementen).”

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar omtrent de neergelegde brief van Antigone advocaten wordt aangegeven:

“Betreffende de door u neergelegde brief van Antigone advocaten (dd. 29/7/2019), dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze brief – buiten een opsomming en bespreking van de nieuwe documenten – louter een herhaling van het asielrelaas en een samenvatting van de verschillende asielprocedures bevat. Uit de door u neergelegde brief van de Bond Zonder Naam (dd. 25/4/2019) blijkt dat u vrijwilliger bent bij ‘Filet Diverse’, een verbindend en versterkend kansencentrum en u er sinds 2009 langsgaat voor ondersteuning, wat niet relevant is voor uw verzoek om internationale bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Betreffende de door u neergelegde kopie van het jaarrapport van IACSL/CESMYCO (dd. 2018), de kopie van twee certificaten van IACSL/CESMYCO, de kopie van een certificaat uitgereikt door de politie van Sierra Leone (dd. 16/1/2019), de kopie van een aanbevelingsbrief van IAC (dd. 26/2/2018), en de kopie van een brief van de organisatie WAAF (dd. 10/7/2018), dient – zoals mevrouw G. (...) van Antigone advocaten in haar brief (dd. 29/7/2019) aanhaalde – te worden opgemerkt dat deze documenten worden neergelegd met als doel aan te tonen dat IACSL/CESMYCO een officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone is en onderdeel is van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM is. Zowel betreffende het actuele bestaan van bovenstaande NGO als de authenticiteit en de inhoud van de brief (dd. 15/3/2019) en het rapport (dd. 3/3/2019) van A.D. (...) van SL/CESMYCO kunnen verschillende bedenkingen gemaakt worden. Betreffende de brief (dd. 15/3/2019) en het rapport (dd. 3/3/2019) van A.D. (...) van SL/CESMYCO dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat op het officiële briefpapier van deze “officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone en onderdeel van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM” verkeerdelijk naar de Blog “cesmycoblogsport.com” verwezen zou worden, terwijl het werkelijke adres <http://cesmyco.blogspot.com/> is. Ook het postadres vermeld op de brief en het rapport 97 Pandemba Road blijkt verkeerd en hoort 79 Pademba Road te zijn (zie administratief dossier). Minstens even opvallend is dat de laatste ‘post’ op deze blog dateert van 2012, uitgerekend het jaar waarvan het laatste certificaat dateert. Verder is het erg opmerkelijk dat iemand die geëngageerd anti-FGM activist zou zijn, die – aldus het rapport elke week in de media opkwam voor vrouwenrechten en hun ‘kwetsbaarheid’ – pas elf jaar na de beweerde feiten (waarbij een besnijdstster door u gedood zou zijn waardoor u vervolgd zou worden en waardoor de praktijk van FGM voorbij zou zijn in uw dorp van oorsprong) een officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone en onderdeel van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM zou berichten over dit feit. Vreemd genoeg heeft het rapport van de NGO die werkt rond FGM het op geen enkel moment over het feit dat door het overlijden van de besnijdstster de praktijk van FGM niet meer bestaat in uw dorp (wat u reeds eerder zelf verklaarde), maar wél over uw dochters, hun scholing, hun economische situatie, het overlijden van hun oom aan de gevolgen van ebola etc. Bovenstaande brief en rapport tonen dan ook een duidelijk gesolliciteerd karakter. Bovendien dient een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal te ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit niet het geval is.

Overigens dient te worden vermeld dat ook in het kader van de in het kader van uw eerdere verzoeken neergelegde documenten reeds ernstige bedenkingen gemaakt werden bij de herkomst en authenticiteit van verschillende documenten, wat bovenstaande vaststellingen en bedenkingen nog versterkt."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij in het verzoekschrift tracht aan te tonen dat voormelde organisatie (actueel) weldegelijk bestaat, betoog voert omtrent de functie van A.D. en ter staving hiervan wijst op de bij het verzoekschrift gevoegde informatie, dient te worden opgemerkt dat, nog los van de vraag van het al dan niet (actuele) bestaan van de voormelde organisatie en de eventuele functie van A.D. binnen deze organisatie, geen bewijswaarde kan worden gehecht aan de documenten die verzoeker voorlegt ter staving van zijn voorgehouden, concrete asielrelaas en vrees en die door voormelde organisatie en persoon zouden zijn uitgereikt.

Vooreerst wordt in dit kader in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat de vaststelling dat verzoeker in het verleden en in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming reeds diverse documenten heeft neergelegd waarbij ernstige bedenkingen golden bij hun herkomst en hun authenticiteit, eveneens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en bewijswaarde van de heden voorgelegde stukken.

Daarenboven bevatten de betreffende documenten een aantal opvallende fouten. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht vastgesteld:

"Betreffende de brief (dd. 15/3/2019) en het rapport (dd. 3/3/2019) van A.D. (...) van SL/CESMYCO dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat op het officiële briefpapier van deze "officieel geregistreerde NGO naar het nationaal recht van Sierra Leone en onderdeel van een bekende internationale organisatie die werkt rond FGM" verkeerdelijk naar de Blog "cesmycoblogsport.com" verwezen zou worden, terwijl het werkelijke adres <http://cesmyco.blogspot.com/> is. Ook het postadres vermeld op de brief en het rapport 97 Pandemba Road blijkt verkeerd en hoort 79 Pademba Road te zijn (zie administratief dossier)."

Dat er dermate opvallende fouten zouden staan op het officiële briefpapier van zulke organisatie, is in het geheel niet aannemelijk. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat het zou gaan om authentieke, door de voormelde organisatie en persoon uitgereikte documenten. Het loutere gegeven dat er ook in het jaarverslag van 2018 van deze organisatie een schrijffout zou zijn opgenomen inzake de straatnaam, doet hieraan geenszins afbreuk.

Hoe dan ook vertonen de neergelegde stukken een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter en werden zij opgesteld op de nadrukkelijke vraag van verzoeker, hetgeen door verzoeker uitdrukkelijk wordt bevestigd in het voorliggende verzoekschrift. Dit klemt nog des te meer daar verzoeker in dit kader op generlei wijze uiteenzet of aannemelijk maakt dat en waarom hij dergelijke stukken niet veel eerder en in het kader van één van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming kon opvragen en neerleggen. Zo hij werkelijk zijn land had verlaten omwille van de door hem aangevoerde redenen, kon, zoals terecht wordt aangestipt in de bestreden beslissing, redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze organisatie veel eerder zou hebben gecontacteerd met het oogmerk op het bekomen van de nodige documenten ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Dat hij dit slechts deed elf jaar na de beweerde feiten waarbij een besnijdster door hem zou zijn gedood, waardoor de praktijk van FGM in zijn dorp voorbij zou zijn en waardoor hij zou worden vervolgd, dit bovendien na verscheidene verzoeken om internationale bescherming te hebben doorlopen en enkele jaren nadat zijn vierde verzoek om internationale bescherming daarbij definitief werd afgewezen, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen.

In het kader van het voorgaande is het, zoals met reden wordt aangegeven in de bestreden beslissing, eveneens uitermate bevreemdend dat het rapport van de ngo die werkt rond FGM, hoewel hierin over een veelheid aan andere elementen wordt uitgeweid, het op geen enkel moment heeft over het feit dat door het overlijden van de besnijdster de praktijk van FGM niet meer bestaat in verzoekers dorp.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat aan attesten en rapporten zoals de *in casu* voorliggende stukken, uitgaande van zulke organisaties, hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke documenten echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Dit geldt *in casu* nog des te meer daar geenszins kan worden uitgesloten dat het onderzoek dat de betreffende organisatie zou hebben gevoerd in verzoekers dorp, gelet op verzoekers band met dit dorp en haar inwoners en op de mogelijke beïnvloeding via deze weg, berust op onbetrouwbare getuigenissen en gegevens.

Op basis van het geheel van de voorgaande, concrete, omtrent de door verzoeker neergelegde stukken gedane vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat aan de voormelde, door verzoeker neergelegde documenten, geen bewijswaarde kan worden toegekend en dat deze niet van zulke aard zijn dat zij de reeds tijdens verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen en vrees voor vervolging kunnen herstellen.

Verzoeker doet met zijn algemene, theoretische betoog op grond van en verwijzing naar rechtspraak en rechtsleer aan deze veelheid aan concrete, op basis van en inzake de heden voorliggende documenten gedane vaststellingen op generlei wijze afbreuk.

Gezien deze vaststellingen ruimschots volstaan om tot voormelde conclusie te leiden, is het verwijt dat verweerder deze stukken nader had moeten onderzoeken en zelf contact had moeten opnemen met de betreffende organisatie verder niet dienstig.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Betreffende de door u neergelegde documenten van GAMS (een print van een brief van GAMS (dd. 23/6/2019), kopieën van foto's en een registratiekaart van GAMS (dd. 1/2/2018) dient te worden opgemerkt dat dit hoogstens aantoont dat u in 2018, 10 jaar nadat u in België aankwam, u zich registreerde bij deze organisatie en deelnam aan opleidingen en bijeenkomsten. Van iemand die zich in Sierra Leone werkelijk dermate inzette voor vrouwenrechten en tegen FGM is het opvallend dat deze pas 10 jaar nadat hij in België toekwam contact zou zoeken met deze organisatie, temeer daar u nog een onbesneden dochter in Sierra Leone zou hebben en u – volgens uw verklaringen – kost wat kost wil vermijden dat deze besneden wordt. Het ondermijnt dan ook verder uw beweerde activisme in Sierra Leone.

Betreffende de door u neergelegde kopie van een brief van de organisatie 'Hope advocacy 4 women' dient te worden opgemerkt dat deze niet gedateerd is, totaal geen hoofding kent, niet ondertekend is, en buiten u als 'founding membe' geen enkel ander lid vernoemt. Hoe ze u – de enige contactpersoon – moeten contacteren blijft al even vaag als de rest van het document. Ook dit document werpt geen ander licht op de eerder gemaakte beoordeling; integendeel.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg en op algemene wijze te poneren dat uit deze documenten zou blijken dat *“hij een volgehouden profiel heeft als politiek activist op vlak van genitale verminking”*. Hiermee doet hij aan de voormelde, concrete, inzake de door hem neergelegde documenten die zulks aannemelijk moeten maken op generlei wijze afbreuk.

Verzoeker laat de inhoud van de bestreden beslissing voor het overige volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Betreffende het door u neergelegde medisch attest van 'consultant family physician' Dr. P.C. (...) (dd. 17/1/2019), waaruit zou blijken dat B.H.D. (...) besneden zou zijn en U.F.D. (...) niet, dient te worden opgemerkt dat dit geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven, want het toont uw beweerde activisme en brandstichting met dodelijke afloop op geen enkele manier aan.

Betreffende de door u neergelegde kopieën van de geboorteaktes van B.H.D. (...) en U.F.D. (...) (dd. 2011) dient te worden opgemerkt dat u deze reeds neerlegde in het kader van uw tweede verzoek, waarbij de DVZ deze gegevens heeft beoordeeld en op 13 januari 2012 heeft beslist ze niet in aanmerking te nemen (weigering tot inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek)). U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de RvV. Zodoende zijn deze gegevens niet nieuw in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

(...)

Betreffende de door u neergelegde de 'visitekaartjes' van het Rode Kruis en UNHCR dient te worden opgemerkt dat ze niet relevant zijn voor uw verzoek om internationale bescherming.

Betreffende de door u neergelegde DVD met opschrift 'getuige video O.D. (...) april 2012', dient te worden opgemerkt dat hierop een 20 minuten durende monoloog van uwentwege te zien is waarin u geen nieuwe elementen aanbrengt buiten diegene die u reeds aanbracht bij uw eerdere verzoeken.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.8. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT